

- สาระ:** ลูกที่แสนหวาน นี่คือการที่มหาสมุทรของพ่อที่ลูกสามารถพบสิ่งที่หลากหลาย ลูกคือนายของร้านนี้
- คำถาม:** เหตุใดจึงไม่มีใครลอกเลียนแบบเจ้าของร้านที่มหาสมุทรนี้ได้
- คำตอบ:** เพราะท่านคือผู้ดูแลสมบัติของสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ความสุข ความสงบ ความบริสุทธิ์และทุกสิ่งทุกอย่าง ใครก็ตามสามารถพบได้ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เขาต้องการ ผู้ที่อยู่ในหนทางของความสันโดษไม่สามารถจัดเตรียมสิ่งเหล่านี้ได้ ไม่มีใครอื่นสามารถเรียกตัวเองว่าเป็นมหาสมุทรเช่นเดียวกับพ่อ
- เพลง:** ได้พบท่าน เราได้พบทั้งโลก ผืนดิน ท้องฟ้า ทั้งหมดเป็นของเรา

โอมชานติ ลูกๆ เวลาที่กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านถูกเรียกว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และท่านสามารถถูกเรียกว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ลูกๆ ที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังนั่งที่นี่และพ่อกำลังให้ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ลูกต้องปล่อยสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัดทั้งหมดไป เวลานี้ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อ นี่คือการเดียวเท่านั้น ผู้คนไม่รู้ว่าเขาต้องการอะไร ร้านของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดใหญ่โตมาก ท่านเรียกว่ามหาสมุทรของความทุกข์ มหาสมุทรของความบริสุทธิ์ มหาสมุทรของความปิติ มหาสมุทรแห่งความรู้ เจ้าของร้านบางคนมีสิ่งต่างๆ หลากหลาย นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านมีสิ่งต่างๆ หลากหลายด้วยเช่นกัน ท่านมีอะไร บาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสุข มหาสมุทรแห่งความสงบ ท่านสต็อกสิ่งของทางจิตที่มหาสมุทรเหล่านี้ทั้งหมด ได้รับการจดจำว่าท่านคือผู้ประทานความสุข มีเพียงร้านเดียวเท่านั้น ไม่มีใครอื่นมีร้านเช่นนั้น สต็อกอะไรที่บราห์มา วิษณุ และชางกามี ไม่มีอะไรเลย พ่อมีสต็อกที่สูงส่งที่สุด เหตุนี้เองท่านจึงได้รับการยกย่อง กล่าวกันว่า ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ การยกย่องเช่นนั้นไม่สามารถร้องให้กับใครอื่นได้ มนุษย์เร่ร่อนไปทั่วเพื่อความสะดวก บางคนต้องการยาและอีกคนหนึ่งต้องการอย่างอื่น ร้านเหล่านั้นมีขีดจำกัด ทั่วทั้งโลกทุกคนมีสิ่งของที่มีขีดจำกัด เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีสิ่งของที่ไม่มีขีดจำกัด เหตุนี้เองท่านจึงได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ให้การหลุดพ้น มหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความปิติ เหล่านี้ทั้งหมดคือความหลากหลายของสต็อกของท่าน หากลูกจดยการออกมาจะมีรายการของสิ่งของมากมาย ลูกๆ มีสิทธิ์ต่อทุกสิ่งที่พ่อนี้มี อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของใคร เมื่อเราเป็นลูกของพ่อเช่นนั้น เราคือนายของสิ่งของต่างๆ ที่เป็นของพ่อ พ่อมาในบาร์ด พ่อแน่นอนนำสิ่งของที่ท่านมีไว้กับท่านทั้งหมดมาให้ ลูกไม่สามารถไปหาพ่อเพื่อได้สิ่งของนั้นจากพ่อ พ่อพูดว่า พ่อต้องมาที่นี่ พ่อมาทุกวงจรในยุคบรรจบพบกัน พ่อมาและให้สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก ซึ่งไม่ใช่เวลาอื่นที่ลูกสามารถได้สต็อกทั้งหมดที่พ่อให้กับลูก คลังสมบัติของลูกเต็มเปี่ยมเป็นเวลาครึ่งวงจร ไม่มีอะไรที่ลูกไม่ได้ซึ่งทำให้ลูกต้องมาเรียกหาพ่อตามแผนของละคร ลูกทั้งหมดได้รับมรดกของลูกและแล้วลูกก็ค่อยๆ ลงบันไดมาที่ละนิด ลูกแน่นอนต้องใช้ชาติเกิดใหม่ด้วยเช่นกัน ลูกต้องใช้ 84 ชาติเกิด พวกเขาพูดถึงวงจรของ 84 ชาติเกิด แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น แทนที่จะเป็น 84 ชาติเกิด พวกเขาพูดถึง 8.4 ล้านชาติเกิด มายาทำให้พวกเขาทำความเข้าใจ เวลาที่ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ แต่ภายหลังลูกจะลืมทั้งหมด เวลานี้ลูกได้รับสต็อกทั้งหมดและแล้วลูกจะปกครองในยุคทอง อย่างไรก็ตามผู้คนไม่รู้ว่าใครให้อาณาจักรนั้นแก่พวกเขาหรือเคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์เมื่อไร ความสุขของสวรรค์ได้จดจำกันมา พ่อให้ความสุขทุกประเภท ไม่สามารถมีความสุขใดที่ยิ่งใหญ่ไปกว่านี้ และแล้วความสุขนั้นก็หายไปเช่นกัน หลังจากครึ่งวงจร ราววันก็มาและช่วงชิงเอาความสุขทั้งหมดของลูกไป เมื่อใครมีความโกรธ เขาก็ถูกบอกว่า เขาเสียสติ ลูกเคยเต็มเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรม สมบูรณ์พร้อม 16 องค์เต็ม แต่องค์เหล่านั้นเวลานี้ไม่มีแล้ว ไม่มีใครได้รับการยกย่องมากเท่ากับพ่อ กล่าวกันว่า ถ้าลูกมีเงินก็ไปท่องเที่ยวให้ทั่ว คิดดูซิว่าจะมีความมั่งคั่งมากมายเพียงใดในสวรรค์ ซึ่งไม่คงอยู่ต่อไปแล้ว ทั้งหมดนั้นเวลานี้หายไป พวกเขากลับมาคิดโง่งในศาสนาและการกระทำของเขาและดังนั้นความมั่งคั่งของเขาก็หายไปและพวกเขาก็เริ่มตกต่ำ พ่ออธิบาย พ่อได้ให้ความมั่งคั่งแก่ลูกอย่างมากและทำให้ลูกมีค่าเช่นเพชร ดังนั้น ความมั่งคั่งของลูกหายไปไหน พ่อพูดอีกครั้ง ทำความเพียรพยายามและประกาศสิทธิ์ในมรดก ลูกรู้ว่าบาบากำลังให้อำนาจการปกครองสวรรค์อีกครั้งหนึ่ง พ่อพูดว่า โอ ลูกๆ จดจำพ่อและสนิทที่อยู่กับลูกจะถูกขจัดออกไป ลูกพูดว่า บาบานั้นลึกลับมาก นี่คือการ เมื่อหญิงสาวแต่งงานเธอจะลืมสามีของเธอหรือ ลูกลืมพ่อของเขาหรือ พ่อคือผู้ประทาน ถ้าลูกต้องการได้รับมรดกของลูก ลูกแน่นอนต้องจดจำพ่อ พ่ออธิบาย ลูกที่แสนหวานผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานเวลานี้พบพานอีกครั้ง เมื่อลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึง บาบของลูกจะถูกดูดซับ ไม่มีวิธีอื่น ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เขาทำในหนทางความเลื่อมใส

ศรัทธา เช่นไปจาริกแสวงบุญและอาบน้ำในแม่น้ำคงคาสิ่งนั้นก็เฝ้าแต่ทำให้พวกเขาลงบันไดมาเรื่อยๆ ไม่มีใครสามารถขึ้นไปได้ นั่นไม่ใช่กฎ นี่คือการลงมาของทุกคน เมื่อพวกเขาพูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ไปสู่การหลุดพ้น นั่นเป็นคำกล่าวเท็จ ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ บาบามาเพื่อทำให้ลูกสมบูรณ์เต็ม 16 องค์ ลูกเคยร้องเพลงว่า ฉันปราศจากคุณธรรม เวลาที่ลูกเข้าใจว่าพ่อกำลังทำให้ลูกมีคุณธรรม เราเคยมีคุณธรรมและมีค่าแก่การกราบไหว้ เราได้รับมรดกของเราเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว พ่อพูดว่า พ่อจากไปหลังจากที่ให้มรดกแก่ลูก ผู้คนฉลองวันเกิดของชีวาและรักขาบันดั้น และดาเซรา ฯลฯ แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาถือทุกสิ่ง พ่อมาเพื่อเตือนลูกอีกครั้งหนึ่ง ลูกเคยอยู่ที่นั่น แต่แล้วลูกก็สูญเสียโชคแห่งอาณาจักรของลูก พ่ออธิบาย ทั้งโลกเวลานี้ถึงสภาพของการผูกพัน เป็นเหมือนโลกเดียวกัน บาร์ตเดียวกันนี้เคยใหม่และเวลานี้กลับมาเก่า มีความสุขอย่างต่อเนื่องในสวรรค์ และแล้วเมื่อความทุกข์เริ่มขึ้นในยุคทองแดง พระเวทและคัมภีร์ ฯลฯ ก็ถูกสร้างขึ้นมา เมื่อลูกได้ทำความเข้าใจแล้วพระเจ้ก็มา กลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มาต้องเป็นครั้งต่อครั้ง ความรู้คือกลางวันและความมืดมิดคือกลางคืน พวกเขาให้ช่วงระยะเวลาของวงจรไม่ถูกต้อง ดังนั้นก่อนอื่นจงนั่งและบอกทุกคนถึงการยกย่องพ่อ พ่อคือมหาสมุทรของความรู้และมหาสมุทรของความสงบ กฤษณะไม่สามารถเรียกว่าไม่มีตัวตน ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งความสุข ไม่เลย การยกย่องท่านแยกออกไป คือความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ชีวาถูกเรียกว่าบาบา เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องที่จะพูดว่า “กฤษณะบาบา” เป็นความผิดที่ใหญ่หลวงเช่นนั้น ขณะที่กำลังทำความเข้าใจเล็กๆ น้อยๆ ลูกก็ลืมพ่อ 100% พ่อพูดว่า ลูกไม่ควรตรองสิ่งนี้กับชั้นยาสซี พวกเขาเป็นของหนทางของสันโดษ ขณะที่ลูกเป็นของหนทางของครอบครัว เมื่อเป็นโลกที่ปราศจากกิเลสลูกเคยปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ นี่คือนิยามของโลกที่มีกิเลส พวกเขาถามว่า “เด็กๆไม่เกิดในยุคทองหรือ ต้องมีกิเลสที่นั่นด้วยเช่นกัน” โอ้! แต่นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ผู้ที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์จะมีกิเลสได้อย่างไร และแล้วพวกเขาก็ถามว่า “เป็นไปได้อย่างไรที่มีมนุษย์ไม่มากในยุคทอง” อยากรู้ก็ตามที่นั่นไม่สามารถมีมนุษย์มากมาย ที่นั่นจะไม่มีแผ่นดินอื่น มีเพียงบาร์ตเท่านั้น พวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่เชื่อสิ่งนี้เพราะโลกเต็มอยู่เสมอ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พ่ออธิบายว่าบาร์ตเคยเป็นยุคทอง เวลานี้กลายเป็นยุคเหล็กและมีสติปัญญาที่เป็นหิน เวลานี้ลูกเข้าใจละคร คานธี ฯลฯ ต้องการให้อาณาจักรของรามมา อยากรู้ก็ตาม พวกเขาได้วาดภาพการแสดงการจบลงหลังจากสงครามมหาภารตะ นั่นคือละครได้จบสิ้นแล้ว แล้วอะไรเกิดขึ้นหลังจากนั้น พวกเขาไม่แสดงให้เห็นสิ่งใดเลย พ่อหนึ่งทีและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด นี่เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างสมบูรณ์ ผู้คนฉลองวันเกิดของชีวา ดังนั้น ชีพบาบาต้องมาอย่างแน่นอน ท่านคือพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อ และพ่อจะมาเปิดประตูไปสวรรค์อย่างแน่นอน พ่อจะมาเมื่อเป็นนรกแล้วเท่านั้น พ่อเปิดประตูไปสวรรค์และปิดประตูของนรก ถ้าประตูไปสวรรค์เปิด ทุกคนก็จะไปสวรรค์อย่างแน่นอน สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องยากเลยที่จะเข้าใจ การยกย่องสำหรับพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้น ชีพบาบาไม่มีเพียงร้านเดียว พ่อคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บาร์ตได้รับความสุขของสวรรค์จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดก่อตั้งสวรรค์ มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างแท้จริง ดังนั้นเหตุใดเรายังนั่งในนรกเล่า ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ พ่ออธิบาย ลูกคงอยู่ที่นั่นแล้วลูกก็ตกลงมา เหล่าเทพต้องใช้ 84 ชาติเกิด เวลานี้พวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ และแล้วพวกเขาต้องกลับมาบริสุทธิ์ มีวันเกิดของพ่อและดังนั้นมีวันเกิดของราวันด้วยเช่นกัน ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ ถามใครก็ได้ว่าเขาเริ่มเผาราวันตั้งแต่เมื่อไรและเขาก็จะตอบว่าเรื่อยมาไม่สิ้นสุด เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายความลับทั้งหมดเหล่านี้ มีการยกย่องเพียงร้านเดียวคือของพ่อเท่านั้น มนุษย์ไม่สามารถได้รับความสุข ความสงบ หรือความบริสุทธิ์จากมนุษย์ ไม่ใช่เพียงคนเดียวที่ได้รับความสงบ พวกเขาพูดเท็จที่ว่าพวกเขาได้รับความสงบจากผู้อื่นผู้อื่น เพียงในดินแดนแห่งความสงบเท่านั้นที่ลูกพบกับความสงบ ที่นั่นเมื่อคนหนึ่งพบความสงบ อีกคนหนึ่งผ่านมาและสร้างความไม่สงบ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถคงความสงบนั้นไว้ได้ เพียงชีพบาบาเท่านั้นคือเจ้าของร้านของความสุข ความสงบ และความบริสุทธิ์ ใครก็ตามสามารถมาและทำธุรกิจกับท่าน ท่านเรียกว่านักธุรกิจ ท่านสต็อกความบริสุทธิ์ ความสุข ความสงบ ความเจริญรุ่งเรือง ทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีสิ่งใดที่ไม่ได้มา ลูกได้รับอาณาจักรของสวรรค์ พ่อมาเพื่อให้อาณาจักรแก่ผู้ที่ต้องรับอาณาจักรจากพ่อ อยากรู้ก็ตามขณะที่รับพวกเขาก็กลับมาเหน็ดเหนื่อย พ่อมาเพื่อให้สิ่งนี้แก่ลูกและลูกกลับมาเหนื่อยชาในการรับ ลูกพูดว่า บาบา พายุของมายามา ไซ่ สถานภาพที่ลูกต้องได้มานั้นสูงมาก ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์ด้วยเช่นกัน นี่คือนิสัยที่เล็กน้อยหรือ ดังนั้นลูกต้องเพียรพยายาม จงเฝ้าแต่ทำตามศรัทธา ลูกต้องให้สิ่งของต่างๆ ที่หลากหลายที่ลูกได้รับจากพ่อแก่ผู้อื่น ลูกต้องให้ทาน ถ้าลูกต้องการกลับมาบริสุทธิ์ ลูกแน่นอนต้องให้ทานกิเลสทั้งห้า เพียรพยายามที่จะจดจำพ่อ และแล้วสันนิษฐานจะถูกขจัดออกไป สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง ลูกสัญญาว่ากับบาบาว่า บาบา ลูกจะไม่ข้องแวะในกิเลส ลูกจะไม่มีความโกรธผู้ใด อยากรู้ก็ตามลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างแน่นอน ไม่อย่างนั้นแล้วบาบาทั้งหมดจะถูกปลดปล่อยได้อย่างไร มิฉะนั้นแล้วความรู้ง่ายตายมาก ลูกสามารถอธิบายแก่ใครก็ตามว่าลูกวนอยู่ในวงจร 84 ชาติ อยากรู้ นี่คือการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึงที่ต้องใช้ความเพียรพยายาม โยคะโบราณของบาร์ตมีชื่อเสียงมาก ความรู้อะไรที่ท่านให้ มานมานะบาฟ หมายถึงจดจำพ่อเพียงผู้เดียวอย่างต่อเนื่องและบาบาของลูกจะถูกปลดปล่อย ลูกเคย

ร้องเพลง เมื่อท่านมา ฉันจะตัดขาดจากทุกคนให้หมดและเชื่อมโยงกับท่านผู้เดียวเท่านั้น ฉันจะอุทิศตนเองให้กับท่าน ฉันจะไม่จดจำใครนอกจากท่าน ลูกได้ทำสัญญาฉัน ดังนั้น เหตุใดลูกจึงลืมเล่า กล่าวไว้ว่าให้มือของลูกทำงานไปและให้หัวใจอยู่กับผู้ที่เป็นที่รัก ลูกคือคาร์มาโยคี ขณะที่กำลังทำธุรกิจของลูก ฯลฯ โยคะของสติปัญญาของลูกต้องเชื่อมโยงกับพ่อ พ่อผู้เป็นที่รักเองพูดว่า ลูกผู้เป็นคู่รักได้จดจำพ่อมาเป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานี้พ่อได้มา ดังนั้น จดจำพ่อ! ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่ลูกลืมครั้งแล้วครั้งเล่า และการจดจำระลึกถึงนี้ที่ใช้ความเพียรพยายาม ถ้าลูกไปถึงสภาพเหนือปวงกรรม ร่างกายของลูกจะไม่คงอยู่ เมื่ออาณาจักรได้ก่อตั้งขึ้นมาแล้วลูกจะถึงสภาพเหนือปวงกรรม จนกระทั่งบัดนี้ ทุกคนคือผู้เพียรพยายาม มามาและบาบาอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากที่สุด พวกเขาเป็นที่เห็นได้ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนด้วยเช่นกัน พ่ออธิบาย ผู้ที่พ่อเข้ามาเขาอยู่ในชาติสุดท้ายในหลายชาติของเขา เขาก็คือผู้เพียรพยายามเช่นกัน ไม่มีใครในลูกสามารถถึงสภาพเหนือปวงกรรมเวลานี้ ถ้าลูกคนไหนถึงสภาพเหนือปวงกรรม ลูกจะไม่คงอยู่ในร่างอีกต่อไป บาบาอธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก เวลานี้ ขึ้นอยู่กับสติปัญญาของผู้ที่ต้องเข้าใจ มีพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้น ท่านเท่านั้นที่สต็อกความรู้ไว้ทั้งหมด ท่านคือนักมายากล ลูกไม่สามารถได้รับมรดกของความสงบ ความบริสุทธิ์ และความสุขจากใครอื่น พ่ออธิบายอย่างชัดเจนมาก ลูกซึมซับสิ่งนั้นและพอใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกัน ลูกได้รับมรดกมากเท่าที่ลูกซึมซับความรู้นี้ แต่ละวันลูกได้รับสิ่งบำรุงต่างๆ อย่างมากมาย ดุลักษณ์มีและนารายณ์อ่อนหวานเพียงใด ลูกควรกลับมาอ่อนหวานให้เท่ากับพวกเขาด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต.

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้สต็อกของความสุข ความสงบ และความบริสุทธิ์ที่ลูกได้รับจากพ่อแก่ทุกคน ก่อนอื่นกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการให้ทานของกิเลส และแล้วจึงให้ทานเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่ดับสูญ
2. กลับมาอ่อนหวานให้เท่ากับเทพ จดจำสัญญาที่ลูกได้ทำไว้กับบัพดาตาอย่างต่อเนื่องและบาบของลูกจะถูกปลดปล่อยด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้สร้างกฎหมายและผู้สร้างโลกใหม่ที่ชอบด้วยกฎหมายกับตัวลูกเองและทุกคนอื่น ผู้ที่ชอบด้วยกฎหมายต่อตนเองสามารถชอบด้วยกฎหมายต่อผู้อื่นด้วยเช่นกัน ผู้ที่ทำผิดกฎหมายเองไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายกับผู้อื่นได้ ดังนั้นจงตรวจสอบตัวเอง ตั้งแต่เข้าจรดคำในความคิด คำพูด การกระทำ ความติดต่อ การให้ความร่วมมือกับกันและกัน และการทำงานรับใช้ ฉันทำผิดกฎหมายในทางใดทางหนึ่งหรือไม่? ผู้ที่สร้างกฎหมายไม่สามารถเป็นผู้ทำผิดกฎหมายได้ ผู้ที่เป็นสร้างกฎหมายในเวลานี้กลายเป็นผู้สร้างความสงบ ผู้สร้างโลกใหม่

คติพจน์: ในขณะที่การกระทำ อย่าได้รับอิทธิพลจากอิทธิพลที่ดีหรือไม่ดีของการกระทำเหล่านั้น คือสภาพของการอยู่เหนือปวงกรรม

*** โอม ขานติ ***